

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 652

гр. София, 07.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 07.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **6240** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Срещу постановеното по делото Решение № 5910/21.05.2024г. е постъпила касационна жалба с вх. №20631/17.06.2024г., подадена от "Антим Агро" ЕООД, представлявано от управителя П. Х., действащ чрез пълномощника си адв. Ю. от САК.

При проверката за редовност на касационната жалба по реда на чл.213а, ал.1 АПК, съдът с разпореждане по делото от 19.06.2024г. е дал указания на касатора. Във връзка с указаната нередовност на касационната жалба на дружеството - не е заплатена държавна такса, от адв. Ю. е постъпила молба, с която се иска от съда да освободи дружеството от заплащане на държавната такса, тъй като не разполага със средства, позовава се на Определение №170/15.04.2020г. на ВКС по ч.т.д.209/2020г. От своя страна в това определение е цитирана съдебна практика и критерии, установени от Съда на ЕС за преценка на искането.

По искането за освобождаване от държавна такса съдът с Разпореждане № 17069 /17.09.2024г. по делото е посочил, че от извършена проверка в Търговския регистър и цитирани данни от проверката, не може да направи извод за финансовото състояние на дружеството и за невъзможността да бъде заплатена държавната такса за касационно обжалване на съдебното решение по настоящото дело.

С разпореждането съдът е оставил без движение производството по касационна жалба с вх. №20631/17.06.2024г., подадена от "Антим Агро" ЕООД, като е указал на касатора, че в 7 дневен срок от получаването на съобщението следва да отстрани следните нередовности на касационната жалба: да представи доказателства по твърдението в молба от 13.09.2024г. на адв. Ю. от името на дружеството за невъзможността да заплати следващата се такса за касационно обжалване.

В молба от 30.09.2024г. адв. Ю. излага доводи, че отчет за 2023г. не бил публикуван, тъй като не е изтекъл срокът, дружеството не разполагало със счетоводител, и като доказателство, че дружеството е на загуба, съдът служебно да изиска годишната му

данъчна декларация за 2023г. Съдът с Разпореждане № 19408/09.10.2024г. по изложени мотиви повторно е указал на дружеството да представи доказателства по твърдението, че не може да заплати дължимата държавна такса, указал е изрично, че това важи и за съдружниците според съдебната практика на СЕС, в случая за едноличния собственик на капитала.

С молба от 21.10.2024г. адв. Ю. представя последния обявен отчет в Търговския регистър - за 2022г. и отново моли съда да изиска ГДД за 2023г. от НАП служебно.

Съдът намира, че отново не са изпълнени указанията на съда - да бъдат представени доказателства за имущественото състояние на дружеството към момента на искането - 13.09.2024г.

Както е посочено в т. I.11 от РД за активите на дружеството към 31.12.2021г. по данни от оборотната ведомост, е притежавало земи и терени по сметка 201 - с крайно дебитно салдо в размер на 70 490,82 лв., сгради и конструкции по сметка 203 в размер на 284 506,89лв., транспортни средства - по сметка 204 - 225 093,42 лв., офис оборудване - по сметка 206 със салдо 121 251,81 лв., машини и оборудване - по сметка 207 със салдо 611 367,32 лв., компютърна техника, по сметка 208 със салдо 22 340,07лв. и програмни продукти по сметка 214 - 4 439,69 лв.

Идентично в счетоводен баланс към 31.12.2022г. дружеството е отразило вземания от клиенти и доставчици - и 5 228 х. лв., също дълготрайни активи - общо 367 х.лв., а касовата наличност е в размер на 48 х. лв., материални запаси в размер на 4 330 х. лв. и в пасива натрупана печалба от минали години общо в размер на 803 х. лв., а собственият капитал е в размер на 784 х. лв., след приспадане на текуща загуба. Дружеството е отразило по пасива на баланса си и натрупани задължения общо в размер на 10 744 х. лв., от които към доставчици 6 332 х. лв. Също по пасива на баланса към 31.12.2021 и 2022 отчетни години, е посочена и неразпределена печалба в размер на 953 х.лв., в значително по-висок размер от непокритата загуба - 150 х.лв., при текуща загуба - 156 х.лв.

Освен това, материалният интерес, който се оспорва с касационната жалба касае такса в размер на максимално предвидения по указаната от съда разпоредба - съгласно чл.227а, ал. 3 АПК, държавна такса се дължи в размер на 0,8 промила върху материалния интерес, но не повече от 1700 лв. В случая е дължимата такса в максимален размер.

Така дружеството, по аналогия за установеното за имуществото на дружеството от ревизиращите органи в Ревизионния доклад, е възможно да установи имущественото си състояние чрез оборотна ведомост към 31. август 2024г., което съдът изрично е указал на дружеството, в това число и данните по делото за активите му - с Разпореждане № 21534/29.10.2024г. В мотивите на същото съдът още е посочил, че дружеството, на основание принципа за текущо счетоводно отчитане, както е предвиден в чл.3 ал.1- 3 от Закона за счетоводството, следва да установи имущественото си състояние към 31.08.2024г. чрез счетоводен регистър по смисъла на чл.4, ал.4 от Закона за счетоводството - "Регистърът е носител на хронологично систематизирана информация за стопански операции от първични и/или вторични счетоводни документи". Така по аналогия на установеното за имуществото на дружеството от ревизиращите органи в Ревизионния доклад е възможно във връзка с искането за освобождаване от държавна такса дружеството да установи същото чрез оборотна ведомост към 31 август 2024г.(междинно счетоводно приключване на счетоводните регистри, предвидено в чл.11, ал.1, т.4 от Закона за счетоводството),

съставена при спазване на принципа за текущо счетоводно отчитане, което съдът за последен път следва да укаже на дружеството. Указанията са дадени повторно за да отпадне всяко съмнение за неразбиране на указанията на съда. Въпреки всичко изложено, с молба от 18.11.2024г. адв. Ю. отново заявява до съда, че не разполага със счетоводен регистър, и не разполагало с финансовия ресурс да поръча изготвянето на такъв документ с оглед именно липсата на финансови средства. Непредставянето на такъв документ не можело да бъде аргумент за връщане на касационната жалба, доколкото не се касаело за въпрос по нейната редовност.

Така подадената молба не съответства на указанията на съда и на установената съдебна практика по въпроса. Така по въпроса за освобождаване от държавна такса на юридически лица, практиката на ВКС, обобщена в Определение № 1312/20.05.2024г. по ч.т.д.№788/2024г. Т.К. II на ВКС: "Настоящият състав на съда споделя служебно известната му практика на ВКС по постановените по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК определение № 60431 от 01.12.2021 г. по ч.т.д. 1786/2021 г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, и определение № 170 от 15.04.2020 г. по ч.т.д. 209/2020 г. по описа на ВКС, ТК, II ТО, с която е прието, че юридическо лице, подало молба за освобождаване от задължение за внасяне на държавна такса, следва да докаже твърденията си досежно имущественото му състояние, а за съда не съществува задължение да събира доказателства за установяване на последното, а само правна възможност да извърши проверка за верността на декларираното чрез проверка в публично достъпните регистри досежно вписаните обстоятелства относно търговеца."

В Определение № 1312/20.05.2024г. по ч.т.д.№788/2024г. Т.К. II на ВКС е цитирана и практиката на СЕС, обективизирана в определение от 13.06.2012 г. по дело С -156/12 GREP/FreistatBayern,: "Когато става дума за юридически лица, националният съд може да вземе под внимание положението им, например правно-организационната форма и дали съответното юридическо лице преследва стопанска цел, както и финансовите възможности на неговите съдружници или акционери и възможността им да си набавят необходимите средства за предявяването на иска или подаването на жалбата."

Посочената съдебна практика от съда е идентична с цитираната от адв. Ю. в молбата му за освобождаване - Определение № 170/15.04.2020г. по ч.т.д. 209/2020 по описа на ВКС, II Т.О. и потвърдена в последната практика на съда по този въпрос Определение № 1312/20.05.2024г. по ч.т.д.№788/2024г. Т.К. II на ВКС.

Съдът изрично и повторно е указал горното и повторно предоставил възможност на касационния жалбоподател да представи доказателства във връзка с молбата си за освобождаване от държавна такса към датата на искането, в това число и за съдружниците на дружеството - към датата на искането за освобождаване.

Както се посочи, представени баланси и отчети за минал период - към 31.12.2022г., нито годишната данъчна декларация за 2023г. от НАП, няма да установят финансовото състояние на дружеството към датата на искането за освобождаване от държавна такса. Не са представени доказателства за имущественото състояние на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството - касатор, както изрично е указано от съда. .

Също така, съдът като изрично е посочил наличните данни за имущество на дружеството - активи, най-малкото без да е необходимо други данни, едноличният собственик на капитала, с права да се разпорежда с имуществото на дружеството може да посочи дали все още са собственост на дружеството или не. Относително към

освобождаването от държавна такса е притежаването на имущество на дружеството, а не парични средства в конкретен размер.

Дружеството не е обявено в несъстоятелност към момента, молбата за откриване на производство по несъстоятелност е оттеглена през 2023г. и производството по същата е прекратено с определение №3602 от 20.10.2023 г. по т. д. № 1743/2023 г. на Софийски градски съд, няма данни за последващи актове във връзка с производство по несъстоятелност на дружеството, вписани в Търговския регистър, последващо са вписани запори на дружествен дял. С оттеглянето на молбата за откриване на производството по несъстоятелност дружеството е имало възможност да осъществява търговската си дейност, към момента са вписани запорни съобщения, но няма молба за откриване на производство по несъстоятелност.

Искането за освобождаване от държавна такса не е подкрепено с доказателства, обосновано с доказателства за финансовото състояние на дружеството и на неговия едноличен собственик на капитала и управител, както изисква съдебната практика. В случая се касае за еднолично дружество с ограничена отговорност с едноличен собственик на капитала и управител физическото лице П. И. Х., за който единствено от публичните регистри е възможно да се установи, че е съдружник и съуправител на друго търговско дружество - Джи Пи Мегатрон ООД (GP Megatron Ltd.) с ЕИК :[ЕИК], учредено през 2024г. Други данни няма.

Съдът е в невъзможност да разгледа искането по същество - не е изпълнено изискването да са представени доказателства за имуществено и финансово състояние на дружеството и на едноличния собственик на капитала към датата на искането за освобождаване от държавна такса - с молбата от 13.09.2024г., Касае се за значителен период след датата, към която са съставени представените за дружеството счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите, значителен период преди датата на искането е данъчната декларация за 2023г. по ЗКПО.

Поради това искането за освобождаване от държавна такса за касационно обжалване следва да бъде постановен отказ, като съдът укаже правото на обжалване, укаже нередовността на касационната жалба и срок за представяне на документ за държавна такса в размер на 1700 лв. по сметка на ВАС, както и последиците по чл.213, ал.1, изр. Второ АПК, с оглед на което съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТКАЗВА освобождаване от държавна такса на "Антим Агро" ЕООД в размер на 1700 лв. във връзка с подадената касационна жалба с вх. №20631/17.06.2024г., подадена от дружеството срещу постановеното по делото Решение № 5910/21.05.2024г.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО в тази част подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ касационна жалба с вх. №20631/17.06.2024г., подадена от "Антим Агро" ЕООД срещу постановеното по делото Решение № 5910/21.05.2024г.

УКАЗВА на касатора, че в 7 дневен срок от получаването на съобщението следва да отстрани следните нередовности на касационната жалба: да представи доказателства за внесена държавна такса в размер на 1700 лв. по сметка на Върховен административен съд, а при неизпълнение, касационната жалба на основание чл.213, ал.1, изр. второ АПК, ще бъде върната.

Разпореждането в тази част не подлежи на обжалване, препис да се връчи на "Антим Агро" ЕООД.

Съдия: